

отъ Грхцкія Императоръ по лесно на своя страна: дали се да построятъ съ свое иждивеніе Храмъ-тъ Св. Великомченика Димитрія, въ който са мнозина и отъ двата пола „бѣсновати“ (!) събрали, между които са и подкупени намирали, проглашавяли: че са Богу съизволило да бы Болгарскія родъ отложилъ Греческія хумоть и своята волностъ получилъ, и че за туй Св. Димитрій е къмъ тѣхъ дошелъ за да имъ помогне. Тѣзи хитростъ приѣли са Българитѣ за истина и на тесъ двама братія са повѣрили. На Асѣня червени бутуши и Царскій вѣнецъ дарили, а Петра съ него царствовати приѣли. „—Отъ това се ясно вижда, че Иричекъ се е ржководилъ отъ Несковича, или все едно отъ источника му Исторіята на Райча, относително за коронясванъто на Българскія Царъ въ църквата Св. Димитрія; не можемъ впрочемъ да разберемъ: зацо Иричекъ увѣрява че е *Петръ*, а не Асѣнъ вѣнчанъ за Царъ? Това е отистина за чудѣнье.

Ніе не щемъ да се простремъ, спорядъ предположенното си предначертаніе, по надхлго въ историческія разказъ, и да излагами и разяснявами, що еж е по отсетнѣ случило съ заягчаванъето на Българското царство въ Тжрново, за славнитѣ подвизи на Асѣня I и II, както и на другитѣ Българеки царіе, що еж царували въ Тжрново, това е предметъ на Исторіята. Ніе се впуснахми малко въ исторически разкази, както и по-горѣ спомѣнххми, само и само да освѣтлимъ читателитѣ и да имъ разяснимъ вкратцѣ: за „побудителнатѣ причинѣ, по която е съзидена църквата Св. Димитрія, както и за пжрвоначалното основаніе на Българското въ Тжрново царство, слѣдъ пропадванъето на онова въ Преславъ и въ Охрида.“

Слѣдъ това, да додемъ сега на главнія си предметъ: „Разглѣжданъето и описаніето на тая църква“. Тя е построена на дѣсенія брѣгъ на рѣка Янтра въ долня махала, почти срѣщу Митрополіята и близо до Трапезица отъ кжмъ югоисточната ѳ страна. Тя е на десно отъ пжтя що води кжмъ Арбанаси, Ряховица и проч. Когато ніе ѣж за прѣвъ пжть разглѣдахми въ 1856 година, тя бѣше отгорѣ разкрита, виднитѣ ѳ стѣни (дува-